

สำเนาฉบับ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเหล็ก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ.๒๕๖๓

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสูงเหล็ก
อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว
พ.ศ.๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว ให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัข และแมวเพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคระบาดที่เกิดจากสุนัข และแมว สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบล ถลุงเหล็ก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก และนายอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีข้อบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัข และแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมวให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสุนัข และแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมวในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler), พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier), บูลเทอเรีย (Bullterrier), บางแก้ว, โดเบอร์แมน, พิล่า, อัลเซเชียน (เยอรมันเชฟเพิร์ด), มาสทิสต์, เซาเซา, อลาสกัน มารามิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนโดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่ว

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“อาสาปศุสัตว์” หมายความว่า อาสาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้านในเขตตำบลถลุงเหล็ก

“ใบรับรอง” หมายความว่า เอกสารรับรองรูปพรรณสัณฐานสุนัขและแมวซึ่งออกโดยอาสาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้านในเขตตำบล ถลุงเหล็ก หรือโรงพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์

“การจดทะเบียนสุนัขและแมว” หมายความว่า การนำไปรับรองสุนัขและแมวไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อบันทึกจัดทำทะเบียนประวัติและรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานของสุนัขและแมว

-๒-

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์และสัญจรได้

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของสุนัขและแมว รวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็นอันเกิดจากสุนัขและแมว

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็กเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็กดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

๗.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

๗.๑.๑ ภายในอาคารโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ตำบลลูกเหล็ก

๗.๑.๒ ภายในอาคารโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในเขตพื้นที่ตำบล

ลูกเหล็ก

๗.๑.๓ ภายในอาคารวัด/สำนักสงฆ์ที่ใช้สำหรับทำศาสนกิจของพระสงฆ์

๗.๑.๔ ภายในอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก

๗.๑.๕ ที่สาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ตำบลลูกเหล็ก

๗.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๗.๒.๑ บริเวณที่อยู่อาศัยบ้านเรือน ไม่เกินจำนวน ๓ ตัว เว้นแต่กรณีที่มีการเลี้ยงอยู่แล้ว หรือที่ผู้เลี้ยงมีความสามารถในการเลี้ยง ให้เลี้ยงเพิ่มได้อีกไม่เกินจำนวน ๓ ตัว

หมวด ๒

การจดทะเบียนสุนัขและแมว

ข้อ ๘ ให้เจ้าของสุนัขและแมวดำเนินการขอจดทะเบียนสุนัขและแมวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนด ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สุนัขและแมวเกิด

หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสุนัขและแมวมาเลี้ยงในเขตตำบล ถลุงเหล็ก พร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับรอง ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๔ แห่งข้อบัญญัตินี้

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของสุนัขและแมว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

-๓-

(๓) สำเนาทะเบียนบ้านที่ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๔) หนังสือยินยอมให้ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมว ในกรณีที่เจ้าของสุนัขและแมวไม่ใช่เจ้าของบ้านที่ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมว

(๕) เอกสารที่แสดงว่ามีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้ามาแล้วไม่เกินหนึ่งปี (ถ้ามี)

(๖) เอกสารที่แสดงว่ามีการผ่าตัดทำหมันโดยสัตวแพทย์ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ถ้ามี)

(๗) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

ข้อ ๙ แบบคำขอจดทะเบียนสุนัขและแมว แบบบัตรประจำตัวสุนัขและแมว และแบบพิมพ์อื่นๆ ให้เป็นไปตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีต่อไปนี้ เจ้าของสุนัขและแมว ต้องแจ้งต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุนั้น

(๑) เมื่อมีการย้ายที่อยู่ของสุนัขและแมว

(๒) เมื่อบัตรประจำตัวสุนัขและแมวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๑ ในกรณีต่อไปนี้ เจ้าของสุนัขและแมวต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุนั้น

(๑) เมื่อมีกรณีที่สุนัขและแมวทำร้ายคน หรือ เมื่อสุนัขและแมวมีพฤติกรรมดุร้าย

(๒) เมื่อสุนัขและแมวตาย

(๓) เมื่อสุนัขและแมวหาย

หมวด ๓

การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว

ข้อ ๑๒ ในการเลี้ยงสุนัขและแมว ให้เจ้าของสุนัขและแมวปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงให้เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตอยู่ของสุนัขและแมว มีแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดสิ่งปฏิกูล อย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) ควบคุมไม่ให้สุนัขและแมวจนออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

(๓) ควบคุมไม่ให้สุนัขและแมวก่อเหตุรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นเวลานาน

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) รับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของ สุนัข และ แมว เช่น เรื่องอาหาร ความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของสุนัขและแมว ไม่สามารถเลี้ยงสุนัขและแมวได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวให้เป็นปกติสุข

(๖) เมื่อสุนัขและแมวดาย เจ้าของสุนัขและแมวจะต้องกักขังสุนัขและแมวให้ถูก สุขลักษณะเพื่อป้องกันไม่ให้ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคสุนัขและแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิด จากสุนัขและแมวสู่คน

(๘) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

-๔-

ของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขและแมวแยกกักสุนัขและแมวนั้นไว้ต่างหากแล้วแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๙) แสดงบัตรประจำตัวสุนัขและแมวหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับสุนัขและแมวเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ร้องขอ และอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่ กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและข้อบัญญัตินี้

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามคำแนะนำของ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

ข้อ ๑๓ เจ้าของสุนัขและแมว มีหน้าที่ กำจัดสิ่งปฏิกูล อันเกิดจากสุนัขและแมว ในที่หรือทาง สาธารณะ

ข้อ ๑๔ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อากาศร้ายวิงเฟนพ่าน กัดสิ่งที่ยางหน้า หรือเซื่องซึม ชุกตัวในที่มีด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหลเดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อน เปื่อย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใดให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครอง สัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด /อำเภอเพื่อตรวจหาโรค สัตว์

ข้อ ๑๕ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์หาก ปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าวมีอาการตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสุนัขและแมวไม่ประสงค์จะเลี้ยงสุนัขและแมวอีกต่อไป ต้องมอบสุนัข และแมวพร้อมบัตรประจำตัวสุนัขและแมวให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าของสุนัขและแมวแทน และเจ้าของใหม่จะต้อง แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบสุนัขและแมว

หมวด ๔

การนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง

ข้อ ๑๗ ให้ผู้นำสุนัขและแมวไปในที่หรือทางสาธารณะ ปฏิบัติดังนี้

(๑) นำบัตรประจำตัวสุนัข และแมวติดตัวไปด้วย และแสดงบัตรประจำตัวสุนัข และแมวเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

-๕-

(๒) ควบคุมสุนัขและแมวด้วยเครื่องควบคุม หรือผูกสายลากจูงสุนัขและแมวที่มีความแข็งแรงเพียงพอ เช่น ใส่อุปกรณ์ครอบปากสุนัขและแมว จับสายลากจูงสุนัขและแมวห่างจากตัวสุนัขและแมวไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร เพื่อสามารถหยุดยั้งสุนัขและแมวไม่ให้ทำร้ายผู้อื่นหรือก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งของสาธารณะหรือของบุคคลอื่นได้ทันทั่วทั้งที่ ความใน (๒) ไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

๑) ขณะที่สุนัขและแมวอยู่ในระหว่าง ประกวด การแสดง หรือ การประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานมีมาตรการป้องกันไม่ให้สุนัขและแมวทำร้ายคน

๒) ขณะที่สุนัข และแมว อยู่ในการฝึกหัด โดยผู้ฝึกมีมาตรการป้องกันไม่ให้ สุนัข และแมวทำร้ายคน

๓) ขณะที่สุนัขและแมวอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใด ที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันไม่ให้สุนัขและแมวเข้าถึงบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๘ สุนัขควบคุมพิเศษ จะต้องมีการบันทึกที่เลี้ยง เจ้าของจะต้องจัดให้สุนัขสวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก และผูกสายลากจูงที่แข็งแรง และต้องจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัข ไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรโดยตลอดเวลา ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี นำสุนัขพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยง

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในเขตห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสุนัขและแมวอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้พนักงานเจ้าหน้าที่กักสุนัขและแมวดังกล่าวไว้ และดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐ เมื่อมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัขและแมว พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียน และเจ้าของสุนัขและแมวต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่คำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้มีโทษ ดังนี้

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืนไม่นำสัตว์ไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน

(๒) ผู้ใดมีเครื่องหมายแสดงว่าฉีดวัคซีนปลอม ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๓) ผู้ใดขัดขวางหรือ ไม่อำนวยความสะดวกในการจับสุนัขไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะหรือ ทำลายสุนัขที่เป็นโรค ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๔) ผู้ใดฝ่าฝืนการทำทะเบียนสุนัข - แมว ต้องระวางโทษไม่เกิน ๒๐๐ บาท

(๕) ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๑๖ ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

-๖-

ข้อ ๒๒ เจ้าของสุนัขต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สิน หรือร่างกายของผู้ได้รับความเสียหายตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง หากตกลงกันไม่ได้หรือฝ่าฝืนข้อความข้างต้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายสมบูรณ์ เรืองศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)